ACOLO UNDE VA RĂSUNA PRIMUL FLUIER

O VIZITĂ LA WALDSTADION DIN FRANKFURT PE MAIN

Dacă, prin absurd, într-o singură zi, toate cele nouă stadioane, care vor găzdui meciurile turneului final, ar fi umplute cu public, atunci capacitatea lor maximă ar fi probată prin 610.459 de posesori de bilete (sau legitimații) de intrare. Deocamdată, acest flux de spectatori impresionant nu poate fi apreciat decît teoretic, întrucît agențiile de vînzare a biletelor au raportat epuizarea stocurilor doar la trei din cele 38 de meciuri ale ultimei faze a campionatului mondial de fotbal. Că în fruntea preferințelor publicului se află finala de pe stadionul olimpic münchenez (7 iulie) și apoi partida pentru locul trei de pe același stadion (6 iulie) — e foarte firesc. Surprinzătoare poate părea doar cea de a treia opțiune și anume cea pentru meciul de debut al turneului final, un meci în care Brazilia — la ora epuizării biletelor — încă nici nu-și cunoștea adversarul !

Cu aceste gînduri am păşit, zilele trecute, pentru prima oară, pe aleile din jurul lui Waldstadion. Alegerea cuvîntului „pădure" (Wald) pentru definirea stadionului nu este doar un omagiu stilistic la adresa naturii, ci o precizare de ordin geografic. Într-adevăr, cel mai important teren de joc din Frankfurt pe Main se află în sud-vestul orașului, în apropierea celui mai mare aeroport civil al R.F. Germania, și deci mereu survolat, dar răsplătit cu răcoarea și aerul curat al unei păduri care invită la desfîndere și cros... Tot în apropiere — dar lucrul acesta abia se ghicește — este „crucea Frankfurtului", un imens nod de autostrăzi, ducînd spre cele patru zări.

La prima vedere, poarta stadionului sugerează o intrare modestă dar panoul pe care ne cad ochii șocează: **„Club 20.000"**. Explicația o vom găsi abia pe băncile tribunelor, unde o gazetuță uitată, în opt pagini și două culori, se cheamă **„Eintracht"**, după numele echipei locale din Bundesliga și reprezintă oficiosul clubului suporterilor, care și-a propus să ajungă la 20.000 de membri....

Da, stadionul e fieful clubului cu un nume atît de frumos ales și care înseamnă „armonia" (Eintracht). Aici își joacă meciurile echipa care a început să provoace insomnii formației lui **Müller** și **Beckenbauer**, candidînd serios la locurile pe podium ale campionatului R.F.G. Echipa lui **Grabowski** n-a avut acasă mai puțin de 16.000 de spectatori la meciurile de campionat, dar a ajuns și la 52.000, cînd a întîlnit contracandidata directă la poziția de lider: Borussia Mönchengladbach. Și se joacă vîrtos în Bundesliga! Am avut prilejul să cercetăm foarte de aproape gazonul terenului și am constatat că dedesubtul suprafeței verzi — de admirabilă sugestie cromatică — se află de fapt un ogor parcă proaspăt arat, parcă bătut centimetru cu centimetru de mitraliera crampoanelor. Și nu ne-am mirat văzînd personalul stadionului pus — după meci — să netezească invizibila strecurătoare.

Sîntem în min. 13 al meciului-repetiție generală a inaugurării ediției jubiliare a C.M., partida Iugoslavia — Spania disputată la 13 februarie pe Waldstadion. În acest minut, Iugoslavia va realiza golul care o va aduce peste exact patru luni pe același stadion, în compania Braziliei. Fundașul central Katalinski, urcat în atac la un corner, a lovit balonul cu capul sărind înaintea lui Benito (a cărui figură o maschează) și Sol (în planul doi). Iribar (în negru) va atinge balonul, dar va fi învins de o a doua lovitură, de data asta cu piciorul, executată de același Katalinski. Fundașul de la F.C. Sarajevo și-a luat, în felul acesta o strălucită revanșă pentru autogolul de la Atena...

Am vizitat firește și instalațiile de sub tribune, acum mult amplificate, nu atît din pricina fotbalului în sine — care se poate mulțumi cu mult mai puțin — cît din cauza suprastructurii organizatorice impuse de campionatul mondial. Desigur, am apreciat mult facilitățile — aproape normale — oferite corpului presei (de la sala de telexuri pînă la tejgheaua cu café-express), precum și cabina cu instalații electronice pentru telecomanda unică a tuturor rețelelor electrice de pe stadion (de la tabela de marcaj și pîlonii cu reflectoare, pînă la lumina din toalete). Dar am fost invitați să vedem și spațiul rezervat statului-major al poliției și agenților de circulație care va funcționa în perioada campionatului mondial, beneficiind de moderne mijloace de telecomunicații...

Și-apoi vestiarele jucătorilor. Cine se așteaptă să înșirăm fotoliile, covoarele, mochetele, perdelele plușate sau alte obiecte elegante, va avea o cumplită dezamăgire. Înaintea partidei, la pauză și după joc, pe jucători îi întîmpină o sală sobră, chiar austeră, a cărei înfățișare parcă nu s-a schimbat de cînd există fotbal pe lume: bănci de lemn, o masă simplă la mijloc și cuiere-agățătoare pe pereți. Pe bună dreptate, însoțitorul nostru susținea că „garderobul privat, la stadion, anulează toate simțămintele de atașament colectiv pe care fotbalul, ca joc, le creează".

Compensația în dotație vine acolo unde este într-adevăr nevoie. Dușuri, saune, mese de masaj, mici bazine de refacere se găsesc pe lîngă fiecare vestiar.

Să ne imaginăm acum o ieșire cu echipele în arenă. Deși foarte spațios, stadionul dă senzația de intimitate, fiindcă gradenele tribunelor ajung pînă aproape de spațiul de joc. Față în față, pe laturile lungi ale ovalului, sînt două tribune acoperite, sub care vor putea lua loc aproximativ 20 000 de spectatori. Alți 10 000 vor avea scaune numerotate sub cerul liber. Dar ceea ce pare cel mai curios este faptul că majoritatea publicului — circa 33.000 de oameni — suportă, la cele două peluze, rigorile statului în picioare. Aceasta este o tradiție a stadioanelor din R.F.G. și trebuie să vă spunem că nici una din cele nouă arene care vor găzdui turneul final nu are mai puțin de 20 000 de locuri în picioare! Constatarea aceasta devine cu atît mai curioasă cînd aflăm că majoritatea acestor stadioane au fost supuse reconstrucției sau reamenajării.

La Waldstadion, de pildă, săptămînile trecute, lucrau încă zugravii care dădeau ultimul retuș interioarelor. Refacerea stadionului a costat 27 milioane de mărci și ai presupune că prima grijă a fost aceea de a mări capacitatea tribunelor. Ei bine, ciudățeniile continuă și vom afla că — după atîta cheltuială — stadionul va avea 62.480 de locuri, față de vreo 72.000 cîte avea înainte...

De altfel, în ordinea mărimilor (printre cele nouă), stadionul din Frankfurt pe Main ocupă abia locul 6, dar diferențele nu sînt mari (75 334 la München și 55 790 la Dortmund).

Am părăsit aleile — acum pustii — ale stadionului, cu gîndul la forfota care le va cuprinde joi 13 iunie. Atunci va răsuna primul fluier al turneului final. În tribuna de onoare vor apărea vechiul și noul președinte al FIFA — poate doi oameni deosebiți, poate același, căci alegerea va fi avut loc cu două zile înainte, tot aici, la Frankfurt. Fanfara unui regiment local va ataca marșuri vesele. Iar la ora 17 echipele Braziliei și Iugoslaviei se vor alinia pentru primul meci al campionatului mondial. Gazda acestui important eveniment se numește **Waldstadion**.

Victor BĂNCIULESCU

ARGENTINIENII ȘI-AU ÎNCEPUT PREGĂTIRILE

Printre numeroasele știri ce sosesc din Argentina, știri ce aproape că se anulează una pe cealaltă (cum ar fi aceea că, totuși, **Sivori** va fi cel ce va conduce reprezentativa țării la turneul din R. F. Germania), una singură e... sigură, pentru că faptele s-au și petrecut : actualul director tehnic al naționalei alb-albastre, **Vladislao Cap**, a și început lucrul cu, deocamdată, un grup de 14 fotbaliști. Deocamdată 14, urmînd ca numărul să crească ulterior, prin convocarea și a altor jucători, mai ales dintre cei ce activează în afara granițelor țării. Intenția lui **Cap** este de a nu convoca un număr prea mare de jucători — acuzația principală ce i s-a adus lui **Sivori** — pentru a nu le crea iluzii și apoi deziluzii în momentul inevitabilei restringeri a lotului.

Cei 14 aflați la dispoziția lui **Cap** sînt următorii : **Santoro** (Independiente), **Fillol** (River Plate), **Ortiz** (Atlanta) — portari ; **Commisso** (Independiente), **Wolff** (River Plate), **Sa** (Independiente), **Rezza** (San Lorenzo) — fundași ; **Brindisi** (Huracan), **Telch** (San Lorenzo), **Chazarreta** (San Lorenzo) — mijlocași ; **Potente** (Boca Juniors), **Balbuena** (Independiente), **Bertoni** (Independiente), **Ferrero** (Boca Juniors) — atacanți. Printre cei ce activează în străinătate și pe care **Cap** dorește să-i adauge celor inițial convocați se numără : portarul **Carnevalli** (care joacă în Spania), apărătorul **Bargas** (aflat în Franța), mijlocașul **Perfumo** (din Brazilia) și atacantul **Ayala** (de la Atletico Madrid).

În baza acestor convocări se poate afirma — fără a ne hazarda prea mult — că 11-le cu care Argentina va ataca titlul mondial în R. F. Germania nu va fi prea mult diferit de următorul : **Carnevalli — Wolff, Perfumo, Bargas, Sa — Brindisi, Telch, Chazarreta — Balbuena, Ayala, Bertoni** (sau **Ferrero**).

După cum se vede, schema de joc a noului responsabil al naționalei este un clasic (și elastic) 1—4—3—3. **„Natural, în fața unei echipe ce folosește numai doi atacanți de vîrf, ca de pildă Italia, ni se creează posibilitatea de a trimite înainte cîțiva apărători"**, declara, de curînd, **Vladislao Cap.**

Săptămîna trecută, **Cap**, care este asistat în munca sa de antrenorii **Osvaldo Zubeldia** și **Jorge Kistenmacher**, a început o serie de consfătuiri cu directorii tehnici ai echipelor din prima ligă în vederea unui schimb de idei cu aceștia asupra jucătorilor convocați, caracteristicile lor și postul în care dau cel mai bun randament. **„Avem tot ce ne trebuie pentru a lăsa o impresie frumoasă în R. F. Germania. Materialul uman și calitățile tehnice nu ne lipsesc. Nu ne rămîne decît să muncim"**, a afirmat el cu prilejul acestor consfătuiri.

Dar cine este **Cap ?** Așa cum am mai arătat, actualul conducător al reprezentativei Argentinei este de origină poloneză, s-a născut în 1935, în Argentina, unde s-a stabilit tatăl său, **Teodoro Cap**, plecat în 1928 din Polonia, în căutare de lucru. **Vladislao**, fost fotbalist în prima categorie a campionatului, mai are un frate, **Joseph**, născut în 1937, care mai joacă și acum.

„CLUBUL CELOR 16" DE-A LUNGUL TURNEELOR FINALE

Vă înfățișăm alăturat, stimați cititori, un tabel cu prezența celor 16 reprezentative rămase în cursa pentru titlul mondial, la cele zece turnee finale. Notînd, în treacăt, faptul că la ediția de anul acesta sînt cîteva nume complet noi **(Australia, Haiti, R. D. Germană, Zair)**, altele... semiinedite **(Olanda, Polonia, Scoția)**, sau afirmarea viguroasă a fotbalului bulgar (pentru a patra oară consectiv la turneul final), trebuie scos în evidență că o singură reprezentativă din cele 16 (ca și din totalul de 45 prezente de-a lungul anilor la competițiile ultime ale C. M.) n-a lipsit de la acest „turnir final" : **Brazilia.** Așa cum se vede și din tabel, deținătoarea „Cupei Jules Rimet", de trei ori campioană a lumii (1958, 1962, 1970) și o dată finalistă (1950) a semnat condica de prezență de fiecare dată.

Un plamares aproape la fel de prestigios îl are și „squadra azzurra" : **Italia** (despre care antrenorul Valcareggi declara recent că **„este mai puternică decît reprezentativa pe care am aliniat-o în 1970, în Mexic")**, a lipsit doar de două ori, a fost campioana lumii în 1934 și 1938, și o dată finalistă (1970).

De remarcat performanța **Uruguayului**, această țară cu nici două milioane de locuitori dar cu un fotbal bun, de două ori cîștigătoare a titlului (1930, 1950), din nou în luptă pentru Cupa lumii.

Dar cîte lucruri interesante nu scoate în evidență acest tabel.

Participantele la turneul final din 1974	1930	1934	1938	1950	1954	1958	1962	1966	1970	1974
Argentina	X	X	—	—	—	X	X	X	—	X
Australia	—	—	—	—	—	—	—	—	—	X
Brazilia	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Bulgaria	—	—	—	—	—	—	X	X	X	X
Chile	X	—	—	X	—	—	X	X	—	X
Haiti	—	—	—	—	—	—	—	—	—	X
Italia	—	X	X	X	X	—	X	X	X	X
Iugoslavia	X	—	—	X	X	X	X	—	—	X
Olanda	—	X	X	—	—	—	—	—	—	X
Polonia	—	—	X	—	—	—	—	—	—	X
R. D. Germană	—	—	—	—	—	—	—	—	—	X
R. F. Germania	—	—	—	—	X	X	X	X	X	X
Scoția	—	—	—	—	X	X	—	—	—	X
Suedia	—	X	X	X	—	X	—	—	X	X
Uruguay	X	—	—	X	X	—	X	X	X	X
Zair	—	—	—	—	—	—	—	—	—	X

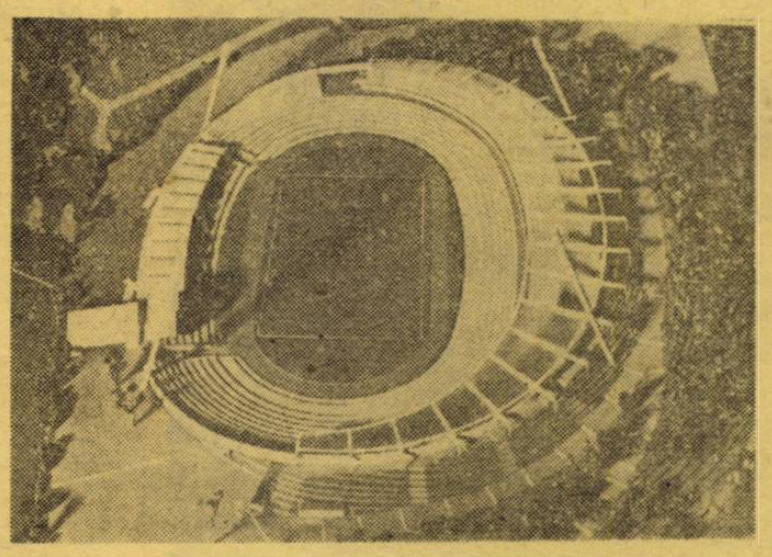

Macheta lui **Niedersachsenstadion din Hanovra**, pe care se vor disputa meciuri din cadrul grupei a treia a turneului final. Are o capacitate de 58 700 de locuri, din care 39 000 de stat jos.

Agenda turneului jubiliar

● ÎN CURÎND VA FI PE PIAȚA programul oficial al Campionatului mondial de fotbal, editat de comitetul organizator pendinte de federația de fotbal vest-germană. Volumul, conținînd toate datele necesare privind desfășurarea ediției '74, edițiile anterioare, amănunte asupra orașelor și stadioanelor pe care urmează să se desfășoare meciurile între 13 iunie și 7 iulie, un istoric al supremei competiții și al soccerului din țările participante, va fi prefațat de președintele F.I.F.A., Sir **Stanley Rous** și de președintele Comitetului de organizare, **Herman Neuberger.**

Acest compendiu, în format de buzunar, cu 144 de pagini și o copertă reproducînd Cupa lumii, va fi tipărit în patru culori la ofset. Prima rată a tirajului va avea 500 000 de exemplare, costul unui program fiind 5 mărci.

● O GRIJĂ DEOSEBITĂ pentru păstrarea atmosferei de sportivitate în timpul desfășurării partidelor vădesc încă de pe acum forurile organizatoare, pentru că, așa cum sublinia recent președintele comitetului însărcinat cu aceste probleme, **„o mică minoritate nesportivă poate compromite prin comportarea sa pu[illegible] spectator".**

Astfel încît s-a hotărît ca pe cele nouă stadioane care vor găzdui meciurile, să nu se vîndă băuturi alcoolice, iar toate ambalajele să fie din plastic. S-a cerut, de asemenea, ajutorul presei și radioteleviziunii pentru a contribui la întronarea unei atmosfere propice întrecerii sportive.

● VA FI EMISĂ o serie de medalioane evocînd campionatul mondial. Confecționate din aur și argint, la Karlsruhe, ele vor înfățișa pe o față cîte unul din cele nouă stadioane și emblema campionatului, iar pe cealaltă, mascotele campionatelor, în nouă poziții. Acestea, autorizate de forul numismatic de la Frankfurt pe Main, vor fi puse în vînzare oficială.

● TREZORERIILE MUNICIPALITĂȚILOR din Hanovra, Dortmund, Gelsenkirchen, Düsseldorf, Frankfurt pe Main și Stuttgart au primit recent cîte 2 868 540,70 mărci, reprezentînd cota parte din totalul sumei de 40 de milioane realizați ca profit în anul 1973 la loteria vest-germană („Glücksspirale"), în vederea lărgirii, îmbunătățirii vechilor baze și a noilor construcții. O altă „ediție" a loteriei este lansată în această perioadă (pînă la începutul lunii mai).